

ת"פ 35441/01/14 - מדינת ישראל נגד נסים אל זיר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 35441-01-14 מדינת ישראל נ' אל זיר

ת"פ 37072-02-14 מדינת ישראל נ' אל זיר

בפני
בעניין: כבוד השופט אביטל חן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נסים אל זיר

הנאשמים

גזר דין

הנאשם יליד 1990, הורשע בהתאם להודאתו ב-2 כתבי האישום שבכותרת בעבירות שעניינן הסעת שב"ח והסעת שב"ח בנסיבות מחמירות.

בת"פ 37072-02-14 הורשע הנאשם בעבירה של הסעת שב"ח, בכך שביום 29/3/11 בשעה 08:40 לערך, סמוך לחוות הרי יהודה בצור הדסה, הסיע ברכבו 5 שוהים בלתי חוקיים. בתמורה, אמור היה הנאשם לקבל סך בן 150 ₪ מכל אחד מהנוסעים.

באותן הנסיבות, ובמהלך נהיגתו של הנאשם ברכב, עקף הנאשם כלי רכב אחר תוך שהוא עוקף על קו הפרדה רצוף (נמחקה עבירה שעניינה נהיגה פוזת של רכב, אך לא שונו עובדות כתב האישום -א.ח).

בת"פ 35441-01-14 הורשע הנאשם בעבירה של הסעת שב"ח בנסיבות מחמירות, בכך שביום 7/8/11 סמוך לשעה 10:45 בסמוך לבית החולים הדסה עין כרם בירושלים, הסיע הנאשם ברכבו 14 שב"חים, על פי הזמנה מראש.

טיעוני הצדדים לעונש

בהתייחס למידת הפגיעה בערכים המוגנים, ולנסיבות ביצוע העבירות אשר בוצעו לאחר תכנון מוקדם ועבור בצע כסף, תוך יצירת סיכון למשתמשים בדרך, לנוסעים שהסיע ולעצמו, טוענת התביעה למתחם ענישה הנע בין 5 ל-20 חודשי מאסר בת"פ 35441-01-14, ובתיק ת"פ 37072-02-14 למתחם ענישה הנע בין 3 ל-18 חודשי מאסר.

בנסיבות הענין, סבורה התביעה כי יש למקם את הנאשם בחלקו האמצעי של כל מתחם, ובנוסף להשית על הנאשם מאסר מותנה, פסילה מותנית מלנהוג, פסילה בפועל מלנהוג וקנס.

מנגד, טוען הסנגור למתחם ענישה, הנע בין מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין מאסר קצר בפועל בכל אחד מהתיקים.

בשל חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות, מבלי שנפתחו תיקים פלייליים נגד הנאשם, גילו הצעיר בעת ביצוע העבירות, ההליך הטיפולי בו הוא מצוי הכולל שיחות בשירות המבחן וטיפול קבוצתי, העובדה לפיה נישא לאחרונה ועובד במקום עבודה מסודר לראשונה מזה תקופה ממושכת, ולנוכח נסיבותיו המשפחתיות-אישיות כמפורט בתסקיר, עותר הסנגור להסתפק בהשתת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות.

בדברו האחרון לבית המשפט, סיפר הנאשם על הקושי שעבר, שהובילו לביצוע העבירות, ולכך שביצע את העבירות בגיל צעיר, לאחר שגדל ללא יד מכוונת ומציבת גבולות. הנאשם ביקש כי בית המשפט ינהג בו במידת הרחמים תוך מתן משקל לכך שכיום הינו נדרש לפרנס את אמו ואחיותיו והן את רעייתו.

תסקיר שירות המבחן

הנאשם בן 25 שנה, בן בכור במשפחה המונה זוג הורים גרושים ו-4 ילדים.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד, ועם סיום לימודיו החל לעבוד בעבודות מזדמנות. מזה כחצי שנה עובד הנאשם בחלוקת גז בחברת "פז גז".

הנאשם חווה קשיים רגשיים על רקע גירושי הוריו, כמפורט בהרחבה בתסקיר.

לנאשם הרשעה קודמת מיום 24/9/12 בעבירות של קשירת קשר לפשע ושימוש במסמך מזויף בגין נשפט למאסר מותנה וקנס, והרשעות תעבורה, בהן הרשעה מיום 8/4/10 בעבירות שעניינן נהיגה בזמן פסילה, מסירת פרטים כוזבים ושימוש במרמה ברישיון נהיגה, בגין ריצה הנאשם 45 ימי מאסר.

הנאשם נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה עליהם. לדבריו, ביצע את העבירות על מנת לסייע לאמו בפרנסת המשפחה, זאת אף שידע כי המעשה אסור. להערכת שירות המבחן, התנהגותו של הנאשם בתקופת ביצוע העבירות היוותה דרך לבטא רגשות של כעס, תסכול ופגיעה אותם חווה סביב גירושי הוריו. בנוסף, ברקע למעשיו עומדים קווי אישיותו הילדותיים וקושי להתמודד עם רגשותיו בצורה אדפטיבית.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מכיר בקשייו והביע הסכמתו להשתלב בטיפול קבוצתי.

שירות המבחן נתבקש לאחרונה על ידי בית משפט להגיש תסקיר עדכני אודות מצבו ותפקודו של הנאשם וההליך הטיפולי שעבר.

מתסקיר שירות המבחן מיום 11/11/15 עולה כי הנאשם נמצא בטיפול בקבוצה טיפולית המיועדת לצעירים עוברי חוק, אשר מתקשים בשליטה עצמית בהתמודדות עם תסכול וזקוקים להכוונה.

ממנחי הקבוצה דווח כי הנאשם מתייבב לפגישות באופן קבוע, משתתף בתכנים המועלים בקבוצה, משתף בקשייו ובתחושותיו, ומביע רצינות ונכונות להשלים את ההליך בו החל.

שירות המבחן מציין התרשמותו כי הנאשם מתחיל להבין לעומק את משמעות מעשיו, חומרתם והשלכותיהם, לצד הבנת הגורם להתנהלותו.

כן דווח כי הנאשם ממשיך בעבודתו כמחלק גז ומחווה דעת הממונים עליו עולה כי "הנאשם מתמיד בעבודתו, עובד אמין ונאמן, חרוץ ודייקן, בעל תפישה מהירה ומוטיבציה גבוהה, מוכיח בגרות, רצינות ואורך רוח והתגלה כעובד מצטיין בכל פרמטר אפשרי, הן מבחינה אישית והן מבחינה מקצועית.

עוד צוין בתסקיר כי הנאשם נישא ומצפה לילד וחש מחויבות גדולה מאז נישואיו.

נוכח גילו הצעיר של הנאשם, הרתעתו על ידי ההליך המשפטי, שאיפותיו לניהול אורח חיים תקין, התייחסותו לעבירות, ותהליך השיקום החיובי בו מצוי ממליץ שירות המבחן להימנע מהשתתף מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח, ועותר להשתתף צו לביצוע 200 שעות של"צ אשר יאפשר המשך פרנסת משפחתו וניתוב משאביו להליך הטיפולי בו מצוי. בנוסף, ממליט שירות המבחן על העמדת הנאשם תחת צו מבחן למשך שנה.

קביעת העונש ההולם

בהתאם לכלל הבניית ענישה, יש לגזור את דינו של הנאשם על פי עיקרון ההלימה שמהותו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש שיש להטיל עליו.

בהתאם לעיקרון ההלימה, יש להתחשב בערך המוגן, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך המוגן שנפגע בעבירות על פי חוק הכניסה לישראל הוא זכותה של המדינה להגן על ריבונותה ולקבוע את זהות הבאים בשעריה.

בעפ"ג (מחוזי-י-ם) 56821-03-15 עזמי אל טלאקה נ' מדינת ישראל, שניתן לאחרונה (ביום 24/8/15), נאמרו

הדברים הבאים:

"על מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של הסעת שוהים בלתי חוקיים עמדנו בהרחבה בפסקי-דין אחרים (ובין-השאר בעפ"ג 16815-05-15 אבו ליל נ' מדינת ישראל (30.6.15)), ואין לנו אלא לחזור פעם נוספת על הדברים. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של הסעת תושב זר שלא כדין, נקבעה ברע"פ 3674/04 אבו סאלם נ' מדינת ישראל (12.2.06). נפסק, כי על דרך העיקרון תישמר מדיניות הענישה המחמירה באשר לעבירות הנוגעות לכניסת שוהים בלתי חוקיים לישראל; אך הודגש, כי "אין בה באותה מדיניות כדי לפטור את בית המשפט מקביעת עונש בעניינו האינדיוידואלי של כל מי שהורשע בדין. אבן הבוחן העיקרית להבחין ולהבדיל בין הטלת מאסר בפועל לבין הימנעות מהטלת מאסר בפועל תיגזר מתכלית מדיניות הענישה ובנסיבותיו של כל מקרה וכל נאשם" (פסקה 32 לפסק-הדין, וראו גם פסקה 16).

בתי-המשפט נוהגים להטיל מאסרים בפועל של ממש בגין עבירות של הסעת תושבים זרים, ללא היתר, כאשר נסיבות ההסעה מצביעות על סיכון ביטחוני מוגבר, או על סיכון תעבורתי משמעותי; כמו מקרים שבהם מספר הנוסעים היה רב, כיוון ההסעה היה "מקו התפר" לתוך המדינה, ההסעה הייתה תמורת תשלום, לנאשם עבר פלילי בעבירות דומות או בעבירות חמורות, וגזירת-דין לאחר ניהול הוכחות מבלי שהנאשמים הביעו חרטה על מעשיהם (ראו למשל: רע"פ 2210/11 באזין נ' מדינת ישראל (24.3.11); ורע"פ 2742/13 פהמי עיסא נ' מדינת ישראל (28.4.13)). בתי-המשפט אף גזרו עונשי מאסר בפועל על נאשמים נעדרים הרשעות קודמות, שהורשעו בהסעת מספר רב של שוהים בלתי חוקיים ללא היתר (רע"פ 7726/13 נסאסרה נ' מדינת ישראל (8.1.14); רע"פ 617/15 מונתאסר נ' מדינת ישראל (2.4.15); עפ"ג (י-ם) 54847-09-12 סלאימה נ' מדינת ישראל (8.11.12); עפ"ג (י-ם) 31978-05-13 אבו אלחלאווה נ' מדינת ישראל (25.6.13); ע"פ (י-ם) 37980-01-13 ואסם נ' מדינת ישראל (9.9.13); ות"פ (י-ם) 49845-01-14 מדינת ישראל נ' מונתאסר רשק (11.12.14)).

עם-זאת, לא מעטים המקרים שבהם בתי-המשפט הסתפקו בהטלת מאסרים לריצוי בעבודות שירות, בגין עבירות של הסעת מספר שוהים בלתי חוקיים, זאת בהתחשב בנסיבות הספציפיות, הן של העבירה והן של הנאשם (ראו למשל: עפ"ג 2593-06-10 מדינת ישראל נ' ג'מיל (17.6.10); עפ"ג 2195/10 מדינת ישראל נ' מחמוד אבו איסמעיל (16.9.10); עפ"ג (מרכז) 35429-10-11 עומר סמארה נ' מדינת ישראל (19.2.12); עפ"ג (מרכז) 56862-05-13 וגים נ' מדינת ישראל (18.8.13); עפ"ג 50-09-14 חג'אג' נ' מדינת ישראל (2.11.14); עפ"ג 36697-06-14 קיאען נ' מדינת ישראל (11.1.15); ועפ"ג (י-ם) 19255-06-14 מדינת ישראל נ' גודאת רשק (11.3.15)).

בפסק הדין האמור, אישר בית המשפט המחוזי מתחם ענישה בעבירה שעניינה הסעת שב"ח, הנע בין מאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר, בגין הסעת 4 נוסעי שב"ח לתוך שטחי ישראל. הנאשם באותו מקרה בעל עבר פלילי ישן בעבירה שאינה ממין הענין.

ברע"פ 3674/04 מוחמד אבו סאלם נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 12.2.06) נקבע כי הגם שעל פי הלכת ח'טיב (רע"פ 5198/01 טלעת ח'טיב נ' מדינת ישראל), לפיה, הכלל הוא שראוי שייגזר עונש מאסר בפועל בגין עבירות של הלנת, העסקת או הסעת שוהים בלתי חוקיים, הרי שיש לבחון כל מקרה לפי נסיבותיו הספציפיות של הנאשם העומד לדין:

"יש לתת ביטוי לנסיבותיו האישיות של העבריין, בהן גילו, מצב בריאותו, מצבו המשפחתי ועוד כיוצא-באלו נסיבות שלעניין. נסיבות אלו - ונסיבות דומות להן -אף שאין בהן, כשלעצמן, כדי לשלול הטלתו של מאסר בפועל, אפשר יביאו להקלה במשך תקופת המאסר, ובמקרים המתאימים יחייבו הטלתו של עונש קל יותר. מישקל רב יש ליתן, כמובן, לנסיבות ביצוע העבירה ולמניעיו של העבריין, ובייחוד נתחשב בסיכון שיצר הנאשם לשלום הציבור. כך, למשל, פלוני שבעצימת עיניים הסיע אדם זר משיטחי האזור אל תוך ישראל, נוטל על עצמו סיכון רב שכן אין לו כל ערובה כי הנוסע אינו נושא עימו מיטען חבלה. פלוני יישפט אפוא לחומרה ומדיניות הענישה תיושם עליו במלואה."

בת"פ 35441-01-14 הסיע הנאשם 14 שב"חים, בהזמנה מראש.

מידת הפגיעה בערך המוגן גבוהה לאור מספרם של הנוסעים, והסיכון שיצר הנאשם, בכך שהסיע שוהים אותם אין הוא מכיר ואין הוא יודע את כוונותיהם, תוך סיכון שלומם של הנוסעים. לא נטען להסעה לתוך שטחי מדינת ישראל.

לטעמי, מתחם הענישה בתיק זה נע בין 5 ל-14 חודשי מאסר.

בת"פ 37072-02-14 הסיע הנאשם 5 שוהים בלתי חוקיים. בתמורה, אמור היה הנאשם לקבל סך בן 150 ₪ מכל אחד מהנוסעים.

מידת הפגיעה בערך המוגן בינונית משמדובר בנוסעים שהנאשם אינם מכיר ואינו יודע מהות כוונותיהם. במהלך נסיעתו של הנאשם ברכב, עבר הנאשם על קו הפרדה רצוף ובכך גרם סיכון למשתמשים בדרך. גם במקרה זה לא עלתה טענה להסעה לתוך שטחי מדינת ישראל.

אני סבור כי מתחם הענישה בעבירה שעניינה הסעת שב"ח בנסיבות דנן, נע בין מאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר.

העונש המתאים

בגזירת עונש המתאים לנאשם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, עליהן ניתן ללמוד מטיעוני הצדדים ומתסקיר שירות המבחן.

הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו והביע חרטה כנה. נתתי דעתי לרקע לביצוע העבירות כמפורט בתסקיר שירות המבחן.

הנאשם החל טיפול קבוצתי במסגרת שירות המבחן, מגיע באופן סדיר למפגשים ולוקח חלק פעיל בהם. הנאשם מביע רצון לניהול אורח חיים שומר חוק.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מכיר בקשייו והביע הסכמתו להשתלב בטיפול קבוצתי. להערכת שירות המבחן הנאשם הורתע מההליך המשפטי והשתת עונש מאסר עלולה לגרום לנאשם לנזק לא מידתי.

לנאשם הרשעה משנת 2012 שאינה ממין העניין.

בנסיבות העניין, יש לקבוע כי הנאשם נמצא בהליך טיפולי ממשי ומראה רצינות כוונותיו לאורך זמן. השינוי שחל באורחות חייו של הנאשם אשר התבגר, נישא ועתיד להפוך לאב, ומנהל אורח חיים נורמטיבי ניכר ולפיכך יש ליתן משקל ממשי להליך אותו עבר. התלבטתי לא מעט בשאלת הטלת עונש המאסר במיוחד בעבירה בה הסיע הנאשם 5 שב"חים, ואולם, נוכח הנתונים שפורטו לעיל והזמן הרב אשר חלף מאז ביצוע העבירות מבלי שנפתחו תיקים חדשים, ראיתי באופן חריג ביותר שלא להשית על הנאשם עונש של מאסר, בין היתר על מנת שלא להסיטו מהמסלול החיובי עליו עלה.

אני דן אותו לעונשים הבאים:

1. של"צ בהיקף 300 שעות כפי שיותווה על ידי שירות המבחן.

השל"צ יסתיים בתוך 12 חודשים.

הוסבר לנאשם כי אם לא יבצע את השל"צ במלואו, יוחזר עניינו לבית המשפט.

2. דן את הנאשם ל-5 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים מהיום, אם יעבור משך תקופה זו עבירות של הסעת שב"ח.

4. דן את הנאשם ל-7 חודשי מאסר, וזאת על תנאי למשך 3 שנים מהיום, אם יעבור משך תקופה זו עבירות של הסעת שב"ח בנסיבות מחמירות.

5. קנס כספי בסך 5,000 ₪ ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 10.1.16.

היה והנאשם לא ישלם תשלום אחד במועדו תעמוד כל יתרת התשלומים לפירעון מיידי.

היה וקיים סכום פיקדון בקופת בית המשפט, יחולט הסכום לטובת הקנס.

היתרה אם תהיה כזו, תוחזר לנאשם בכפוף להוראות כל דין.

6. ניתן בזאת צו מבחן למשך 12 חודשים, בתקופה זו יעמוד בכל תוכנית טיפולית שתותווה על ידי שירות המבחן.

ניתן היום, 29 בנובמבר 2015, בנוכחות הצדדים.